

Personskatteudvalget anbefaler endvidere en styrket kontrol med beskatningen af personalegoder, bl.a. i form af en generel pligt for arbejdsgivere til at foretage indberetning om personalegoder, der ikke udtrykkeligt er undtaget fra indberetning.

Personskatteudvalget anbefaler tillige en styrket vejledning om beskatningen af personalegoder.

Regeringens overvejelser

Regeringen er enig med Personskatteudvalget i, at beskatningen af personalegoder bør skærpes.

Personalegoder har karakter af lønaccessorier. Derfor må en beskatning på lige fod med løn tilstræbes.

Samtidig kan det øgede skatteprovenu anvendes til nedbringelse af personskatten.

Regeringen har imidlertid afstået fra at gå så langt som foreslået af Personskatteudvalget vedrørende skærpelse af beskatningen af personalegoder.

Det skyldes for det første, at en generel beskatning ud fra den blotte mulighed for at benytte godet anses for stridende mod grundlæggende skatteevneprincipper. Er godet ikke blevet benyttet, er der intet afkast og ingen besparelse at beskattes. For biler til rådighed følger regeringen dog udvalgets forslag, således at beskatning med 25 pct. af bilens værdi foretages uanset omfanget af den private kørsel.

Hertil kommer, at en så vidtgående beskatning af personalegoder som foreslået af udvalget rejser store administrative problemer, både med hensyn til kontrol og med hensyn til værdiansættelse. Praktiske hensyn taler for, at bagatelagte ydelser undtages fra beskatning.

Regeringen foreslår derfor, at den skærpede indsats mod personalegoder rettes mod de goder af ikke uvæsentlig værdi, der kan relateres til den enkelte skatteyder. Tilskud af forholdsvis begrænset omfang til kaffe-, kantine-, kunstdordninger og tilsvarende ordninger, der kun er til rådighed på arbejdspladsen, tænkes derfor ikke omfattet af lovforslaget.

Regeringen foreslår, at arbejdsgivernes pligt til at indberette personalegoder til skattemyndighederne skærpes, men alene i det omfang skatteministeren bestemmer i form af en »positivliste« efter indstilling fra Ligningsrådet.

Efter forslaget kan skatteministeren således bestemme, om de personalegoder, der optages på listen, alene skal indberettes med oplysning om godets art, eller om oplysningen om det enkelte gode tillige skal omfatte en værdiansættelse efter nærmere udstukne retningslinier.

For sædvanligt forekommende personalegoder

antages det, at effekten af regeringens forslag er den samme som effekten af Personskatteudvalgets.

Forskellen består primært i, at det efter forslaget som udgangspunkt fortsat er den faktiske benyttelse, der beskattes, hvorfor det ikke er muligt generelt at beskatte goder, hvortil de ansatte har fri adgang, men hvor det ikke er muligt at afgøre den faktiske benyttelse for den enkelte.

Lovforslaget

Efter lovforslaget præciseres bestemmelserne i statsskattelovens §§ 4-6 om opgørelsen af den skattepligtige indkomst for så vidt angår vederlag i ansættelsesforhold eller lignende, der ikke har form af pengeløn.

Efter lovforslaget fastsættes den skattemæssige værdi af en sådan vederlæggelse med udgangspunkt i godets markedsværdi til forskel fra i dag, hvor den skattemæssige værdi i praksis ofte opgøres efter godets værdi for netop den pågældende modtager.

Undtaget herfra er ansattes køb med rabat af virksomhedens produkter, i det omfang rabatten ikke overstiger virksomhedens avance.

I det omfang den ansatte betaler et vederlag for godet eller dette i anden sammenhæng er beskattet, kan den opgjorte markedsværdi reduceres med et tilsvarende beløb.

For telefon, bil, sommerbolig og lystbåd indeholder lovforslaget særlige beskatningsregler.

Efter forslaget betragtes værdien af telefonabonnementet vedrørende en telefon, der er stillet til rådighed uden for arbejdsstedet, altid som en rent privat udgift, mens der som hidtil er fradrag for erhvervsmæssige samtaleudgifter.

I overensstemmelse hermed foreslås fradraget for udgift til telefonabonnement vedrørende en telefon uden for arbejdsstedet afskaffet både for lønmodtagere og selvstændige.

Dette er i overensstemmelse med Østre Landsrets dom af 13. december 1989 (SKAT 1990/2), hvori det udtales, at »udgiften til telefonabonnement er en så almindeligt forekommende udgift i en husstand, at den må betragtes som en sædvanlig leveomkostning, der ikke berettiger til fradrag.«

Efter lovforslaget beskattes telefongodtgørelse fuldt ud, men med adgang til fradrag for udgiften til erhvervsmæssige samtaler.

Efter lovforslaget beskattes den årlige værdi af at få stillet bil til fri rådighed med 25 pct. af bilens pris, uanset privatkørselens omfang, i overensstemmelse med Personskatteudvalgets anbefaling.

Forslaget skal dog ses i sammenhæng med det samtidig fremsatte lovforslag om ændring af befor-